

чеї дренци; ваї воъ чеї че зичеї: „Къндѣ аммѣ си тръитѣ ин тимпалѣ пръринцилорѣ ностри, н'аммѣ си датѣ ла моарте пе чеї дренци; н'аммѣ си оморитѣ професиї,“ ши карі мъртърисиїї принтр'ачеаста къ сѣнтеїї сїї омориторилорѣ професилорѣ, степеночиї гъчигъторилорѣ дренцилорѣ! Ваї воъ, сѣмѣнцъ де вѣпере, familie de шерпи! имплעיї, имплעיї о датъ мърсѣра пръринцилорѣ востри! Ши еѣ, въ зикѣ воъ къ въ addѣкѣ гнѣ профетѣ, къ въ воїѣ тримитте оаменї инцелленциї, ши къ вецї крѣчи пе гнѣлѣ, ши вецї бичиди ши вецї гони, ши вецї мъртъриси пе чеї алциї, пе гниї ин синагоделе воастре, пе алциї ин четъциле воастре; деци, тотѣ сѣнцеле върсатѣ ва къдеа еаръ ассѣра воастрѣ, инченѣндѣ де ла сѣнцеле лѣї Авелѣ челлѣ дренцѣ, ши пѣнѣ ла аллѣ лѣї Zaharia, пе каре 'л агїї оморитѣ интре темплил ши алтарѣ!

Пе гртѣ, инaintѣ супе поарта темплилѣї чеа деспре апѣссѣ, ши ши интинсе амѣндѣмъ мъртеле ассѣра четъциї зикѣндѣ къ гнѣ гласѣ соарте трѣстѣ:

— Ierusalime! Ierusalime! тѣ челлѣ че оморї професиї ши даї къ петреле ин чеї че винѣ супе тѣне, де къте опї н'амѣ врѣстѣ сѣциї стѣнрѣ конїїї сѣс мантїа mea прекъмѣ шиї стѣнѣе пассепеа пѣїї сѣс аппїпеле еї? Iar тѣ, о Ierusalime! н'аї врѣстѣ ачеаста! Деци, конїїї теї ворѣ си песнѣндїїї пе фаца пѣмѣнтѣлѣї, ши, din toate casele ачестеа, din toate zidurile ачестеа, din toate palatele ачестеа пе каре ле амѣ сѣс пѣчиоаре, ши пе каре ле къпринзѣ къ окїлѣ меѣ, цїо зикѣ, о Ierusalime! нѣ ва маї ремѣнеа пѣчїї пеатрѣ neste пеатрѣ!...